

In de week gelegd 28, 03-07-2022, Woelige tijden

Het is al even geleden, maar toen in Frankrijk de crisis van 1789 zich aandiende, zou een lakei tegen Lodewijk XVI gezegd hebben: 'Sire, het volk mort'. Die opmerking kan ook doorgaan voor het antwoord van een medewerker aan premier Rutte die, gealarmeerd door de huidige extreme opstandigheid van Nederlandse boeren, zich afvraagt wat er aan de hand is. Beelden op televisie van boeren, met kleine kinderen in hun kielzog, die voort banjeren door de chaos die zij veroorzaken, zijn bedreigend. Het duurde even voordat Nederlandse agrariërs het Franse protestmodel kopieerden, maar nu het zover is, groeit de angst.

Naast de woede van de boeren bestaat er grote onvrede samenleving breed. Op de vraag of dit met elkaar te maken heeft, biedt de bijdrage van Jim van Os, hoogleraar psychiatrie, in Trouw (24-06-2022), een interessant antwoord. Hij stelt dat de echte crisis van deze tijd wordt gevormd door het feit dat mensen geen of weinig verbintenis met anderen ervaren. Er heerst een primaire reflex: 'Ik vertrouw jou niet'. Het gemeenschappelijk perspectief waarbij je in het bestaan elkaar kunt helpen of troosten bij tegenslag, lijkt weggevallen. Het is zelfs nog ernstiger, want niet enkel de menselijke verbinding verdwijnt, ook de spirituele dimensie lijdt hieronder. God is weggeredeneerd – 'God is immers 'doodverklaard'. Maar niemand die de zin van Nietzsche, die hierop volgt citeert: 'Wij hebben het gedaan'. En al wat er overblijft is leegte, niets ...

In de lezingen van dit weekend zegt Jesaja (66, 10, 11c): Verheug u Jeruzalem want God laat de vrede op u toestromen als een alles wegspoelende beek. Paulus (Gal.6, 15) spreekt ons moed in

waar hij van ons zegt dat wij in Christus een nieuwe schepping zijn, vol kracht. En in het evangelie van Lukas horen wij (10, 1-12, 17-20) dat Jezus zijn leerlingen uitzendt en hen vraagt ieder huis dat zij binnengaan, vrede toe te wensen: onze namen staan opgeschreven in de hemel. Wij zijn geroepen om te leven en elkaar daarin te bevestigen. Een fraaie illustratie daarvan biedt St. Leonardus. Deze heilige, die leefde rond 540, bekeerde zich tot het christendom en wist mensen met elkaar en met Christus -het woord van God- te verbinden: God verlost mensen van verdriet en angst. Leonardus hielp moeders bij zware bevallingen, boeren bij veeziekten, en bevrijdde onschuldige gevangenen. Iemand als Leonardus zou nu méér dan welkom zijn, toch?